

13 Μαΐου 2020

Άγιος Επιφάνιος Κύπρου: Συνάντηση του Χριστού με τον Αδάμ στον Άδη!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Άγιος Επιφάνιος Κύπρου.

Συνέχεια από εδώ: <http://www.diakonima.gr/2020/05/12/agios-epifanios-kiprou-arate-pilas-giati-irthe-o-christos-i-ourania-thira/>

Και μόλις οι αγγελικές δυνάμεις εβόησαν, την ίδια στιγμή άνοιξαν οι πύλες! Την ίδια στιγμή έσπασαν οι αλυσίδες και οι μοχλοί. Έπεσαν τα κλειδιά και συγκλονίσθηκαν τα θεμέλια της φυλακής.

Οι εχθρικές δυνάμεις ετράπησαν σε άτακτη φυγή, ο ένας έσπρωχνε τον άλλο, άλλος μπερδευόταν στα πόδια του άλλου και καθένας φώναζε στο διπλανό του να φεύγη γρήγορα.

Έφριξαν, συγκλονίσθηκαν, τα έχασαν, εταράχθηκαν, άλλαξε το χρώμα τους, φοβήθηκαν, στάθηκαν και απόρησαν, απόρησαν και τρόμαξαν (...).

Κι ενώ αυτά διεδραματίζοντο στον Άδη και εσείοντο τα πάντα, ο δε Κύριος επλησίαζε να φθάση στα πιο έσχατα βάθη, ο Αδάμ ο πρωτοδημιούργητος και πρωτόπλαστος και πρωτόθνητος που βρισκόταν δεμένος γερά και βαθύτερα από όλους, άκουσε τα βήματα του Κυρίου, που ερχόταν στους φυλακισμένους και αμέσως ανεγνώρισε την φωνή Του, καθώς επερπατούσε μέσα στη φυλακή.

Στράφηκε τότε προς όλους τους επί αιώνες συγκρατούμενους του και τους φώναξε:

«Ω φίλοι μου! Ακούω να πλησιάζη σ' εμάς ο ήχος των βημάτων Κάποιου. Εάν πραγματικά μας αξίωσε να έρθη έως εδώ, τότε είμαστε ελεύθεροι! Εάν τον ιδούμε ανάμεσά μας, σωθήκαμε από τον Άδη»!

Και την ώρα που ο Αδάμ έλεγε αυτά προς τους συγκαταδίκους του, εισέρχεται ο Κύριος, κρατώντας το νικηφόρο όπλο του Σταυρού.

Μόλις τον αντίκρουσε ο Αδάμ, χτύπησε το στήθος από την χαρούμενη έκπληξι και φώναξε προς όλους τους επί αιώνες κεκοιμημένους: «Ο Κύριος μου ας είναι μαζί με όλους»! Και ο Χριστός απάντησε στον Αδάμ: «Και μετά του πνεύματός σου».

Ύστερα τον πιάνει από το χέρι, τον σηκώνει επάνω και του λέει: Σήκω συ που κοιμάσαι και ανάστα από τους νεκρούς, γιατί σε καταρτίζει ο Χριστός! Εγώ ο Θεός, που για χάρι σου έγινα υιός σου, έχοντας δικούς μου πλέον και σένα και τους απογόνους σου, με την θεϊκή εξουσία μου δίνω ελευθερία και λέω στους φυλακισμένους: εξέλθετε.

Σένα, Αδάμ, σε προστάζω: σήκω από τον αιώνιο ύπνο σου. Δεν σε έπλασα, για να μένης φυλακισμένος στον Άδη. Ανάστα εκ των νεκρών. Γιατί εγώ είμαι η ζωή των θνητών.

Σήκω επάνω, πλάσμα δικό μου, σήκω επάνω συ που είσαι η μορφή μου, που σε δημιούργησα κατ' εικόνα μου. Σήκω να φύγουμε από εδώ. Γιατί συ είσαι μέσα σε μένα και εγώ μέσα σε σένα!

Για σένα ο Κύριος έλαβε τη δική σου μορφή του δούλου. Για δική σου χάρι, εγώ που βρίσκομαι ψηλότερα από τους ουρανούς, κατέβηκα στη γη και πιο κάτω από τη γη. Για σένα τον άνθρωπο έγινα σαν ένας ανυπεράσπιστος άνθρωπος, βρέθηκα χωρισμένος κι εγώ από τη ζωή, ανάμεσα σ' όλους τους άλλους νεκρούς. Για σένα που βγήκες μέσα από τον κήπο του παραδείσου, μέσα σε κήπο παραδόθηκα στους Ιουδαίους και μέσα σε κήπο εσταυρώθηκα.

(Συνεχίζεται)

Απόσπασμα από τον λόγον του Αγίου Επιφανίου Κύπρου, «Λόγος εις την θεόσωμον ταφήν και εις την εν τω Άδη κατάβασιν του Κυρίου παραδόξως γενομένην», μετάφραση Αρχιμανδρίτης Ιγνάτιος. Δημοσίευση περιοδικό Σύναξη, τεύχος 2.